

Iben Røstbjærg Kullberg

PSYKIATRIVEJLEDER

Munke Bjergby, den 28. september 2020

FOLKETINGET
ATT. MEDLEMMERNE AF BESKÆFTIGELSESDVALGET

HENVENDELSE OG SPØRGSMÅL VEDR. ARBEJDSKADESIKRINGSLOVEN

Kære medlemmer af Folketingets Beskæftigelsesudvalg,

Jeg har længe undret mig, og rejste også spørgsmålet første gang til udvalget tilbage 2014 og frem.

Spørgsmålet er;

Med hvilken lovhjemmel har myndigheden til at afvise den skadelidtes bevisbyrde, når det er et direkte lovkrav, at det er den skadelidte som skal kunne løfte bevisbyrden for at der er en sammenhæng mellem arbejdsulykken og skaden.

Det er nu 13 år siden, jeg fik pådraget mig en psykisk arbejdsskade, som følge af at være vidne til et voldeligt overfald på en kollega, hvor borgeren forsøgte at kvæle min kollega ihjel lige for øjnene af mig.

Og i 13 år har jeg løftet min bevisbyrde med flere psykiatriske speciallægeundersøgelser m.m., som underbygger at min psykiske skade er en følge af min arbejdsulykke. Og i 13 år har jeg fået afslag på anerkendelse af min skade.

Når jeg har bedt om en begrundelse, som er underbygget af faktuelle og lægelige oplysninger. Og spurgt til, hvorfor myndigheden ikke har inddraget min løftet bevisbyrde. Der har standardsvaret været, at de som myndighed, ikke behøver at forholde sig til bevisbyrden med henvisning til loven § 40 stk. 2. Og for Ankestyrelsens vedkomne er det Retssikkerhedsloven § 68.

ASL § 40: *"... ved behandlingen af sager efter denne lov ikke bundet af parternes påstande og uafhængig af instruktioner..."*

RTL § 68: *"... er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag."*

På den baggrund finder jeg det relevant at oplyse, hvad jeg har fundet ud af omkring mine egne arbejdsskadesager. Men tænker, at det er ens for alle.

AES - og Ankestyrelsen - har systemet "Se sag" til styring af den skadelidtes arbejdsskadesag, eller erhvervs sygdom.

Noget som jeg ikke tidligere havde bemærket er, at ikke under én eneste post fremgår det, at materialet som AES, har modtaget fra ex. den skadelidte, er den skadelidtes løftet bevisbyrde for skaden.

Det har for mig i mine seneste sager skabt den problematik, at Ankestyrelsen i sin behandling af mine klager, har gået ud fra, at samtlige oplysninger på sagerne, er oplysninger indhentet af AES til belysning af sagen.

På den baggrund er det væsentligt at have med, at AES har *aldrig* indhentet oplysninger til belysning af min psykiske skade, hverken til de klagesager, som Ankestyrelsen pt. behandler. Eller i forbindelse med mine tidligere sager.

Samtlige faktuelle og lægelige oplysninger i "Se sag" om min skade og tilstand, er alle indgivet af mig, som min bevisbyrde for skaden. Og på baggrund af AES afgørelse, og det manglende grundlag for at give afslag på anerkendelse af min skade, antyder, at *ingen* har læst de mange oplysninger.

Og det er så her, jeg får at vide, at AES ikke er bundet af oplysningerne på sagen, når jeg beder om en konkret afklaring og uddybelse af afgørelsen.

Samme svar fik jeg fra Ankestyrelsen. Dog efter at jeg forklarede sagsbehandler om problematikken med "Se sag", og at AES aldrig har indhentet oplysninger til belysning af sagen. Der blev sagsbehandler og jeg enige om, at jeg skrev og sendte til hende, hvad jeg havde fortalt m.m. Og hun ville kigge på sagerne igen.

På den baggrund har jeg til Ankestyrelsen udfærdiget en konkret liste over de mest relevante faktuelle og lægelige oplysninger, som underbygger at min skade er en følge af mit arbejde på tidspunktet for arbejdsulykken.

Desuden har jeg over for Ankestyrelsen rejst tvivl om en myndighed har lovhjemmel til at afvise den skadelidtes bevisbyrde, når en løftet bevisbyrde, er et direkte lovkrav, som skal være opfyldt i forhold til om den skadelidte kan få sin arbejdsskade anerkendt.

Dog mener jeg, at samme tvivl er relevant at rejse over for de politikere, som er ansvarlige for lovgivningen, og lovens udformning. Herunder, hvordan loven skal håndteres i praksis.

Hvordan kan man have en lovgivning med et direkte krav om, at det er borgeren, som skal løfte bevisbyrden, når den selvsamme bevisbyrde kan blive afvist af myndigheden, helt uden grund.

Jeg står naturligvis til rådighed for besvarelse af eventuelle spørgsmål m.v.

Jeg ser frem til at høre nærmere.

Med venlig hilsen
Iben Røstbjærg Kullberg